

COMPRA, LEE, DIFUNDE

La Verdad nº 109

(octubre de 2021)

“Es tanca un període, s'obre

un de nou ...”

dossier:

Transició ecològica i

economia «verda» ...

Com fer servir l'excusa verda per justificar els atacs de l'imperialisme

La Cimera del Canvi Climàtic que es desenvolupa aquests dies a Glasgow és un nou escàndol de l'anomenada “economia verda”. Glasgow era un dels grans centres industrials del món, i el que en queda no és ni l'ombra. No discutiran la reindustrialització sinó com estendre aquest desastre.

El drama està muntat: “el resultat de la cimera determinarà en gran mesura com els 7.000 milions d'humans sobreviuran en un planeta més escalfat i si es poden evitar nivells pitjors d'escalfament a les futures generacions”

“La temperatura mitjana global ha augmentat més de 1 grau des de la Revolució Industrial. El consens científic diu que si augmenta 1,5 graus augmentarà significativament el risc de les pitjors catàstrofes climàtiques, amb la seqüela de fam, malalties i conflictes”.

Però el cinisme també està muntat, ja que el “consens polític” de les multinacionals és contrari a les exigències de les dades científiques. La Xina acaba d'anunciar que els plans d'emissió de gasos continuaran com fins ara. Però el vídeo de Xi Jinping a la Cimera segurament no en parlarà i farà propaganda dels seus suposats plans. Biden serà el gran líder de la Cimera, però els Estats Units, com Rússia, Noruega, i la Gran Bretanya, amfitriona de la cimera, segons el New York Times, “augmentaran dramàticament la seva producció de petroli, gas i carbó en les properes dècades”. El cinisme és completa amb el regateig d'almoines que les potències donaran als països endarrerits per compensar l'augment de gasos contaminants que les multinacionals hi organitzen. I que després tampoc no ho solen pagar.

Cada dia els mitjans de comunicació, els governs i les institucions internacionals al servei del capital financer ens aclaparen amb aquestes dades. S'ha entrat en una espiral per veure qui exagera més els perills que ens amenacen.

Defensem la ciència i el mètode científic. Però l'imperialisme també utilitza científics en el seu interès. El Grup Intergovernamental d'Experts sobre el Canvi Climàtic (IPCC) mai no dirà que cal nacionalitzar determinats sectors, que cal acabar amb l'explotació, amb les guerres i els armaments. No dirà mai que les responsables són les multinacionals, que cal acabar amb el capitalisme.

El que fan l'IPCC i l'ONU és donar la culpa a la gent i per tant fer pagar els seus pecats. Cal menjar menys carn, a l'Índia només el 6% consumeix carn vermella i a Espanya la major part no pot menjar carn vermella un cop per setmana, cal pagar per contaminar (electricitat cara, peatges a autovies, etc.)

Ens recolzem a l'evidència científica, i per això, analitzem i denunciem la vasta operació de mistificació que s'està preparant, per tal de buscar el suport de la població -i el consens de les organitzacions obreres- a les “necessàries i doloroses” transformacions que es preparen. Pel bé del planeta, ens diuen, cal desmantellar la immensa majoria de les indústries, tancar les mines, perdre centenars de milers de llocs de treball ben pagats i amb drets, i fins i tot renunciar a suposats luxes com el consum de carn.

Algunes de les conseqüències d'aquestes transformacions que es preparen ja les estem patint. Per exemple, la pujada desproporcionada del preu de l'electricitat, motivada, entre altres coses, per l'eliminació de la producció a centrals tèrmiques de carbó, i la pujada dels preus del gas. Pujada que es deu a l'augment de demanda, però també a l'augment dels drets d'emissió de CO2 (Abans de la pandèmia de COVID-19, el contracte d'emissió de carboni rondava els 20 euros per tona, el desembre del 2020 va superar per primera vegada els 35 euros. El passat mes d'agost ha arribat a 55,72 €, per tona de CO2. La vicepresidenta del Govern Ribera no defensa el medi ambient, sinó els plans, suposadament ecològics, de les multinacionals. Prepara un nou pla elèctric que té una condició prèvia: que regali a les elèctriques més beneficis que el descartat sistema actual.

Els centenars de milers de persones de la classe treballadora que passaran fred aquest hivern per no poder pagar la factura de la llum, els treballadors de les indústries “electrointensives”, que amenacen amb el tancament, no poden acceptar el xantatge que tramposament pretén enfrontar les necessitats elementals a la defensa del planeta.

Tots “ecologistes”?

Alhora, cada vegada més organitzacions i partits, incloent-hi els que declaren representar la classe treballadora, es declaren “ecologistes” o “ecosocialistes”. En aquest sentit, cal recordar que l'ecologia és una ciència, però l'eco-

logia política és un corrent ideològic, i, per tant, no científica.

És innegable que els desequilibris climàtics s'han aguditzat aquests darrers anys. Però l'actitud general dels qui es reclamen de l'ecologia política és declarar la responsabilitat dels éssers humans sobre els problemes climàtics i els danys mediambientals, en una campanya de culpabilització vasta. Per contra, nosaltres no responsabilitzem els humans, sinó el sistema capitalista. Perquè no són els éssers humans els que han pres les decisions que ens han portat a aquesta situació, sinó la minoria capitalista, que manté la propietat privada dels mitjans de producció i que, a la crisi de la seva agonia, multiplica les destruccions. Només el socialisme permetrà posar fi a les conseqüències destructives del capitalisme sobre el medi ambient.

Evidentment, això no suposa que defensem que no hi ha res a fer d'aquí a la instauració del socialisme. Però cal no equivocar-se d'enemic. El responsable n'és el capital, i no l'ésser humà.

Són moltes les fàbriques que contaminen. Hi ha mitjans tècnics per reduir aquesta contaminació, però això suposa fer costoses inversions, i el capital no hi té cap interès, per preservar-ne els beneficis. Si la legislació mediambiental el prem, prefereix deslocalitzar la producció. Per exemple, alhora que es tanca la tèrmica d'As Pontes, a la Corunya, una multinacional francesa obre una nova central tèrmica de carbó a Safi (Marroc), amb una potència de gairebé 1.400 megawatts (MW), més que qualsevol central nuclear espanyola i pràcticament empatant la mateixa que As Pontes, i amb un cost de producció un 50% menor per MW. No admetem cap tancament, cap acomiadament en base a una suposada defensa del medi ambient. I menys quan ho fan amb promeses de llocs de treball alternatius que mai no arriben com en el cas d'Astúries, Lleó, Galícia o Terol.

La població no és responsable

Qui és el responsable de l'explosió que es va produir el 2020 a la planta petroquímica IQOXE de Tarragona, on van morir tres persones? La població de Tarragona o els patrons que no respecten un mínim de normes de seguretat?

No han estat tots els governs, d'un signe o d'un altre, els que han desenvolupat una política de tancament de línies de ferrocarril, d'eliminació de trens, de destrucció de la RENFE,

en benefici de les grans empreses de transport per carretera, quatre vegades més contaminant que el tren?

Qui és el responsable del fet que cada cop més habitants d'aquest país, sobretot a les zones rurals, confrontades a la desertificació mèdica, al tancament de serveis públics i sucursals bancàries, o a la supressió de petites línies de tren, no en tinguin una altra opció que la d'agafar el cotxe per anar a treballar, assistir a una consulta mèdica, cobrar la nòmina o pensió o portar els fills a l'escola?

Qui ha decidit la deslocalització a la Xina i el sud-est asiàtic, que ha portat a l'atur milers de treballadors a Espanya (vegeu, per exemple, el tèxtil o el petit electrodomèstic), i que té com a conseqüència la producció de gairebé tot a la Xina, i, per tant, el transport de totes aquestes mercaderies per mitjà de vaixells portacontenidors gegants, que funcionen amb un fuel de molt mala qualitat, tòxic i emetent residus contaminants considerables? Milers i milers de portacontenidors gegants solquen els mars del planeta. Qui és responsable de la difusió del plàstic a la natura o als mars, sinó les grans empreses fabricants de plàstic que han generalitzat el seu ús a tot arreu, fins i tot per a moltes coses que no són necessàries?

Els éssers humans no tenen cap responsabilitat sobre el fet que es vegin obligats a comprar aquests productes.

Qui és responsable de la creació d'aquestes enormes granges industrials de mil vaques o de les granges industrials de pollastres molt pol·lucionants i que priven l'agricultura tradicional de la major part del mercat, en detriment de la qualitat dels productes? Qui és responsable de la desforestació, especialment a l'Amazònia? Les poblacions autòctones, que viuen de la caça i la recol·lecció i que tallen uns quants arbres, o els grans trusts capitalistes que organitzen la desforestació massiva de la selva amazònica?

Consens amb el capital "en defensa del planeta"?

El que hem expressat abans explica perquè la lluita per la defensa del medi ambient exigeix el combat contra el capital. I, per això, quan se sent Biden, Pedro Sánchez, el FMI, la Unió Europea, l'ONU (i el seu nou vídeo del dinosaure parlant a l'Assemblea General), i els grans patrons -incloent-hi les empreses energètiques- pronunciar-se per una transició energètica, no ens hem de deixar enganyar. No és que s'hagin convertit a reivindicar un ús dels recursos naturals compatible amb la

seva preservació, sinó que utilitzen aquesta qüestió amb un únic objectiu: reorganitzar la producció de branques senceres, amb centenars de milers d'acomiadaments, amb l'objectiu d'obrir-se nous mercats, com, per exemple, l'automòbil elèctric, tot i que avui dia se sap que la fabricació d'un automòbil elèctric produeix entre tres i quatre vegades més emissions contaminants que la d'un automòbil convencional, i no hi ha capacitat per reciclar les bateries. La contaminació causada per la vida d'un automòbil elèctric és semblant a la d'un automòbil convencional.

Per aconseguir aquests objectius, per mitjà d'una intensa propaganda, els governs i el capital busquen, en nom de la defensa del clima, crear un consens que reuneixi governs, patronal, sindicats, ONG, polítics, per un "capitalisme verd", és a dir, per la defensa del sistema repintant-lo de verd.

Repetim-ho una vegada més: no ens hem d'equivocar d'enemic. La lluita per la defensa del medi ambient no es pot separar de la lluita contra el capitalisme, i aquesta exigeix oposar al consens la independència de classe i la lluita de classes.

Recomanem una vegada més la lectura del dossier sobre l'economia verda, al núm. 109 de La Verdad.

Els nostres compromisos ...

Derogació immediata de les reformes laborals

www.informacionobrera.org

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta *Carta Setmanal*

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscrivis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Nostre compte corrent en La Caixa és: **2100 2812 51 0200071314**. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: info@posicuarta.org

Pots contactar des: <http://posicuarta.org/cartasblog/contacto>

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A), 28004 - Madrid
Teléfono: 91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01
<http://www.posicuarta.org>
posicuarta.org
Busca'ns en Twitter: @posicuarta